

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lauantai 9.7.2016

Aamuseurat 8.30

Kristiina Elenius

Ida Maria Tekonen syntyi Töysässä tasan sata vuotta ennen minua. Tyttönä ollessaan hän lähti piikomaan ylös Etelä-Pohjanmaalle — paikkakunta ei ole enää tiedossa. Tarina kertoo kuitenkin, että talo oli körttiläinen: siellä veisattiin Siionin virsiä ja pidettiin seuroja.

Aikanaan Ida Maria palasi Töysään, meni naimisiin ja sai neljä lasta. Töysässä ei ollut tapana pitää seuroja, mutta Ida Maria jatkoi Siionin virsien veisaamista — jos kyllä lauloi aika rohkeita rekilaulujakin. Kesäiltaisain hän luki Raamattua portailla oven edustalla. Hänen puolisonsa ei pitänyt vaimonsa uskonnon harjoittamisesta, vaan kiukutteli: ”Kyllä taas jaksat huomenna kirotta, kun olet ittes niin hyvin siunannu”. Ida Maria veisasi:

Suo Pyhä Henkes neuvomaan
Mua oikein rukoilemahan
Nimessäs uskoin anomaan
Niin että löydän sataman
Auttaja.

Ida Marian poika, Eino, ei käynyt päivääkään koulua, kun perheessä ei ollut varaa hankkia hänelle talveksikaan kenkiä. Mutta Eino oppi äidiltään Ida Marialta veisaamaan Siionin virsiä — oppi toki rekilaulutkin — ja pitkiä pätkiä Raamatun tekstejä, Sananlaskuja ja Siirakin kirjaa.

Eino rakensi oman talon, meni naimisiin ja sai tyttären, Eiran. Nyt Eino vuorostaan liekutti Eiraa polvella, soitti huuliharppua ja lauloi rekilauluja, mutta veisasi myös niitä Siionin virsiä. Ida Maria muutti poikansa taloon ja oli mielissään, kun sai lapsenlapsestaan Eirasta kaverin kirkkomatkoille. Alkumatka kuljettiin paljasjaloin ja vasta ihan lähellä kirkkoa pantiin ainoat kengät jalkaan, etteivät ne kuluisi. Isä-Einoa kirkossa käynti ei miellyttänyt: ”Ei sitä Jumalaa tarvitse kirkosta ettiä, kyllä se löytyy muualtakin.”

Eira pääsi jo kouluun, mutta sodan jälkeisenä pula-aikana supistetun kansakoulun, kaksi vuotta, ja meni naimisiin jo 17-vuotiaana. Nuori pari muutti työn perässä Helsinkiin, mutta elämä ei siellä mennyt suunnitelmien mukaan. Töitä oli, mutta tuli avioero ja sen myötä pettymys koko elämään ja Jumalaankin ja Eira erosi kirkosta.

Minä synnyin Eiran toisesta avioliitosta tasan sata vuotta Ida Marian syntymän jälkeen. Minulle äiti lupasi, että saan käydä koulua niin kauan kuin pää kestä. Ja minulla oli koulumatkalla jalassa serkulta saadut käytetyt kengät. Niillä taittui matka hyvin ja minä hyvin viihdyin koulussa. Perheemme ei kuulunut kirkkoon, mutta äiti vannotti: ”Vaikka et voisi uskoa Jumalaan, niin älä koskaan kiellä.” Kotitöitä tehdessään äiti lauloi ja vihelteli. Rekilaulut olivat unohtuneet, mutta hän veisasi ulkomuistista edelleen niitä Siionin virsiä.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Kun nyt käyn seuroissa, tunnistan äitini ja esivanhempieni virret. Jossain kohdassa sävel hieman poikkeaa, toisaalla sanat hieman eroavat, mutta yhtä kaikki se virsi on se sama.

En osaa oikein rukoilla,
vaan Hengelläsi johdata,
nimesi kautta anomaan
niin, että pyytämäni saan
aikanaan.

On siis kulunut yli 100 vuotta on siitä, kun se töysäläinen tyttö piikoi körttitalossa jossain Etelä-Pohjanmaalla. Ei arvannut talonväki tai siellä vierailut seuraväki mitä piikatytön mielessä läikkyi. Eivätkä he tienneet, millaisen lahjan he sille piikatytölle antoivat ja mitä se piikatyttö sieltä kotiseudulleen vei. Arvaatko sinä, kuka tänään kuulee ja kuuntelee sinun veisuutasi? Kuka kuulee, kun veisaat aamuvirren, kuka kuulee ruokavirtesi, kuka iltavirren? Kuka kuuntelee täällä meidän seuraveisuutamme. Emmekä veisatessamme voi tietää, kuka kuulee, ja millaiselle matkalle virsi kuulijoiden mukana lähtee.

Kotona eteisemme pursuaa kymmeniä kenkäpareja. Enää ei ole pulaa kengistä. Eikä ole pulaa virsistä. Äitini virsirepertuaari oli kulunut ulkomuistin varassa kovin ohueksi, mutta nyt käytössämme on koko Siionin virsien kokoelma. Viides sukupolvi veisaa samalla voimalla kuin kerran veisattiin siinä eteläpohjalaisessa talossa, jonka sijaintia meistä kukaan ei enää muista.

Maailma on muuttunut ja virrenkin sanoja jälleen hieman muutetaan, kun Siionin virsiä hienovaraisesti uudistetaan. Silti ei ole epäilystäkään, etteikö virsi edelleen olisi se sama, joka on kantanut yli sukupolvien.

En osaa oikein rukoilla,
vaan Hengelläsi johdata
nimesi kautta anomaan,
luottamaan, että avun saan
aikanaan.